

Identificació de l'expedient

Informe relatiu a la proposta d'adquisició de l'obra *Femme dans un intérieur* d'Antoni Clavé de l'any 1942 dintre de la Línia d'Art de la Postguerra i segones avantguardes.

Fitxa del bé

Objecte: Pintura
Títol: *Femme dans un intérieur*
Autor: Antoni Clavé
Datació: 1942
Tècnica: Oli sobre taula
Mesures: 41 x 27 cm

Import sense IVA: 25.000,00 €
Tipus d'IVA: exempt (venda com a particular)
Import amb IVA: 25.000,00 €

Antecedents

1. La línia d'adquisicions d'art de Postguerra i segones avantguardes es crea amb l'objectiu de reforçar la Col·lecció Nacional i constituir un relat que emmarqui l'art contemporani històric i patrimonial d'artistes catalans/es o artistes vinculats/des amb Catalunya del període comprés, essencialment, entre els anys quaranta i els anys setanta del segle passat. L'objectiu és reforçar les col·leccions dels museus, sense deixar de banda el discurs coherent de la Col·lecció Nacional
2. L'any 2023 es va obrir aquesta línia sense convocatòria pública i és l'any 2024 en que es decideix obrir una convocatòria pública i que s'ha mantingut en el mateix format aquest any 2025, amb l'objectiu que els particulars o col·leccionistes propietaris d'obres d'art, artistes, galeries d'art, centres d'art, centres de creació i producció de Catalunya i els museus puguin proposar l'adquisició d'obres que han de formar part de la Col·lecció Nacional.
3. S'han fet diverses reunions amb els membres del grup de treball d'aquesta línia d'adquisició els quals finalment han aprovat la proposta d'adquisició de l'obra d'Antoni Clavé, *Femme dans un intérieur*, de l'any 1942, i s'inicia la tramitació perquè s'informi la seva adquisició en la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya.

Descripció del bé

Femme dans un intérieur és una obra de l'any 1942, rellevant en la trajectòria artística de l'artista Antoni Clavé, sobretot en el seu registre immediat després de la postguerra. Clavé inspirat per pintors postimpressionistes com Edouard Vuillard i Pierre Bonnard i la influència del floralisme de Grau Sala, realitza una pintura intimista que capta una doble tendresa: cap als éssers més estimats i també cap a

la pintura. La pintura és d'absoluta delicadesa i la temàtica que l'artista representa en aquest període és la seva mare Maria Sanmartí asseguda davant una taula d'esquenes a l'espectadora. De fet, en una escena similar a la que veiem en l'obra descrita, la mare de Clavé es va posar a dibuixar i va sorprendre al món artístic de l'època i també al seu fill.

En aquesta pintura de *Femme dans un intérieur* podem veure com Clavé gairebé fon la figura de la dona amb l'espai físic i aeri, l'habitació en que es troba i que l'envolta, anticipant i anunciant la seva producció posterior emmarcada en un estil més abstracte. Va formar part de l'exposició al Museu d'Art Hyacinthe Rigau de Perpinyà en una exposició titulada *Clavé sur le front de l'art*, l'any 2019.

L'artista

Antoni Clavé Sanmartí (Barcelona, 1913- Saint-Tropez, 2005) es va dedicar professionalment a la realització de cartells cinematogràfics durant la dècada de 1930 dels que apreciem la seva audàcia i sintetisme plàstic. El fet que fos un art popular, modern i de masses i juntament amb el seu amic Salvador Ortiga, el va introduir en el món de l'avantguarda. De fet, ja a finals de la dècada realitzava les escultures-assemblatge i collages que anticipaven la seva obra més madura.

L'any 1939 es va exiliar a França i es va instal·lar a París on va tenir molt d'èxit amb els seus decorats teatrals i il·lustració de llibres de bibliòfil i on es va inspirar pels pintors Vuillard i Bonnard i les seves pintures intimistes, influència que podem apreciar en el seu gust per evocar tapisseries. Poc a poc es va decantar cap a un estil expressionista però caracteritzat per un cromatisme preciosista i éssers fantàstics, reis o maniquins. Més endavant, a finals dels anys cinquanta la naturalesa de l'evolució pictòrica el va portar cap a l'abstracció, tot i així Clavé sempre mantingué l'engany i l'aparició lúdica i fugaç dels elements figuratius.

Antoni Clavé va conèixer Picasso l'any 1944 amb qui va establir una llarga relació d'amistat de la qual va aprofitar-ne l'exemple aplicat al terreny personal. Va ser tal l'amistat que al cap de quaranta anys Clavé va dedicar una sèrie d'obres a l'artista malagueny i que va exposar a la Sala Gaspar l'any 1982, en la que Josep Corredor-Matheos va destacar la peça *A Don Pablo*.

La pintura de Clavé ha estat qualificada com a barroca a causa dels seus jocs visuals, el seu hedonisme plàstic i la seva sensualitat irònica, combinades amb els recursos de collages i empremtes. És un llenguatge barroc que reivindica els plaers de la pintura, de la superabundància on es troben ordre i desordre; il·lusió i materialitat.

Valoració final

L'aportació d'aquesta obra a la Col·lecció Nacional, suposa la possibilitat d'enriquir la col·lecció consolidant el reconeixement d'una figura cabdal de l'art català de postguerra i deixar testimoni d'un període que forma part de la història de l'art. La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu Nacional d'Art de Catalunya.

	Vist i plau
Marina Peris Betllloch	Sonia Blasco Andaluz
Tècnica del Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles	Cap del Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles